

■ ВИРОБНИЦТВО

У Рожищенському районі тримають корів, бо є куди здавати молоко

Сьогодні Рожищенський сирзавод намагається відновити виробництво плавлених копчених сирів. Новинка за тиждень-два з'явиться на прилавках магазинів. Про це журналістам розповіла голова правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Валентина Сinya.

— Надіємся, що ця продукція буде затребуваною у покупця, — говорить про плани пані Валентина. — Також маємо намір налагодити експорт сирів твердих до Російської Федерації, оскільки поки що їх реалізуємо лише в Україні.

Завдяки модернізації, розбудові та стабільній роботі підприємства в Рожищенському районі утримується молочне поголів'я в особистих селянських господарствах. Про це розповів голова райдержадміністрації **Сергій Горбач**. За його словами, в районі є 250 господарств, де тримають три і більше корови. Це найвищий показник по області.

— Розрахунки з сільськими радами і заготівельниками молока намагаємося проводити вчасно, — пояснює Валентина Сinya. — Платимо 2 грн. 20 коп. за літр. А це за сприяння заготівлі молока за кожний літр платимо одну копію-

Кабмін виставить на продаж родовища сланцевого газу

Уряд планує провести аукціони з виділення площ для розробки родовищ сланцевого газу, повідомив міністр енергетики та вугільної промисловості Юрій Бойко. «Декілька компаній уже прийшли — це американські компанії, а також європейські: голландська «Shell» й італійська «Eni». Я знаю, що найближчим часом буде проведено низку аукціонів із виділення площ на видобуток сланцевого газу», — повідомив Бойко.

Рожищенський сирзавод

ку сільським радам. Думаю, це не дуже вагомий внесок, але стимул для співпраці є.

Підприємство заготовляє сировину не тільки на Волині, а й частково у Львівській і Рівненській областях. Із 680 працівників на підприємстві 360 — заготівельники молока по селах. Сьогодні завод за місяць виготовляє приблизно 120 тонн масла, 40 тонн сирів твердих, 30 тонн плавлених, спредів — до ста тонн, сироватки — 120 тонн, казеїну — 36-40 тонн. Налагоджено експорт продукції у Молдавію, Німеччину, Польщу.

Людмила ШИШКО

■ АГРОБІЗНЕС

На волинських полях «м'ясо» росте

ви, було засіяно лише двісті гектарів. Цьогоріч площі збільшили до 2 тисяч 300 гектарів. На полях ростуть канадський та український сорти.

— Сьогодні попит на цю рослину великий. Адаже сою використовують для виробництва молока, м'ясних виробів, дизельного палива, олій тощо. Крім того, віджимка, так званий шрот, іде на корм худобі, птиці, — аргументував бізнесмен. — До того ж затрати на вирощування сої невеликі, а прибуток — суттєвий.

Так, за словами аграрія, з гектара посіву можна отримати від восьми тисяч гривень прибутку. Крім цього, можна економити на недешевих нині міндобривах — їх після сої вносити на поля не треба. Адаже ця рослина залишає в землі природний азот у вигляді білих бульбашок, який збагачує ґрунт. До того ж соя невибаглива у догляді. Єдине, що треба мати, вирощуючи цю культуру, то це власну сушильню. Адаже сою у наших широтах збирають у вересні-жовтні. Тому і є необхідність підсушити.

Наталка СЛЮСАР

■ ЗЛОВЖИВАННЯ

Чиновники МОЗ вкрали десятки мільйонів

Згідно з висновком досудового слідства, проведеного Міністерством внутрішніх справ, високопоставлені особи Міністерства охорони здоров'я незаконно заволоділи бюджетними коштами в обсязі 63,5 мільйона гривень під час закупівлі вакцини «Пентаксим», повідомила прес-служба МВС.

Встановлено, що під час закупівлі «Пентаксима» вартість вакцини була завищена більш як у два рази. Крім розкрадання, обвинуваченим також інкримінується зловживання своїм службовим становищем, контрабанда, легалізація грошових коштів, отриманих злочинним шляхом, і службова фальсифікація.

Відносно трьох обвинувачених

застосовано запобіжний захід — взяття під варту.

У ході досудового слідства забезпечено відшкодування збитків на суму понад 44 мільйони гривень.

Виробництво сигарет в Україні скоротилось на 10%

Виробництво сигарет в Україні за перші сім місяців 2011 року скоротилося більш ніж на 10% в порівнянні з аналогічним періодом 2010 року, повідомили у Держкомстаті України. Як повідомлялось, підвищення тютюнових акцизів примусило українців перейти на дешеві сигарети. У звітах двох найбільших гравців ринку — «Philip Morris International» і «Japan Tobacco International», що мають слабкі позиції в нижньому ціновому сегменті, — відзначається, що вони через це скоротили частку на ринку.

мільярд доларів планується витратити на заходи з підвищення безпеки в ядерній галузі України і для продовження термінів експлуатації АЕС. Про це повідомив міністр енергетики Юрій Бойко.

Голова Волинської облдержадміністрації Борис Клімчук:

Україна відбулася. І це —

З нагоди 20-ї річниці Незалежності моєї держави я маю потребу поділитись міркуваннями про речі прості та складні водночас. Які не залежать від світових фінансових чи фондових криз, кліматичних умов, розколірок торгових брендів чи політичних партій. Але від яких, так чи інакше, залежний кожен із нас. Це роздуми не чиновника-посадовця, а міркування сина свого батька, діда п'ятох онуків, чоловіка, який майже усе пережив: і сивину в бороді, і бісів у ребрах, і владу, і зраду, і мідні труби на додачу. Людини, яка бачила достатньо, аби дозволити собі порівняння й узагальнення. Мої роздуми — не медово-молочні на пробу. В них також — перець, дьоготь і полин. Однак це мої переконання. Вони не претендують на істину в жодній з інстанцій. Окрім, хіба, мого власного життя.

ДОБРО ЯК ОСНОВА ЖИТТЯ

У дитинстві я вважав — мені не поталанило. Я був сином учительки і спуску не мав ні в чому. Хоч усі брали участь у хлоп'ячих пустоцях і збитках, та найбільше «на горіхи» діставалося мені. Так само — у навчанні. Поступлива і добра в сім'ї, у школі мама була сувора і вимоглива. А тато все казали: «Наука, сину, в ліс не ходить, а тільки — по людях». Батьки спонукали мене до книги та берегли від робіт, але тільки тих, де без мене можна було обійтись. Тому пасти громадську череду я завжди йшов із книжкою. І якось прочитав «Туманність Андромеди» Єфремова. Вона справила на мене незрівнянно більше враження, ніж політ Гагаріна у космос: щасливий світ, щасливі люди — добрі, розумні, сильні; досконало організоване суспільство!

З тих пір я маю непохитну віру в людей, в їхні ліпші якості, у їхні можливості. І хоч не раз уже обпикався на тому, та скільки б не відміряв мені Всевишній, шукатиму в людях краще й опиратимуся на добро. Бо тільки добром (не злом, не примусом і не насиллям) можна досягти успіху. В сім'ї, в родині, в країні.

У моєму сімейному архіві є фото зразка 1936 року: велика родина діда Архипа і баби Шури (по маминій лінії) під час жнив. Жінки і діти — зі снопами, чоловіки — з косами. І всі — від малого до старого — у білих полотняних строях. Навкруги — піт, курява, а вони — в білому. Непрактично, здавалося мені. Але для них то було свято, й починалося воно зі служби Божої. Це був підсумок праці й одночасно заділ на наступний рік: що збереш, так той рік і проживеш. Днями на Ківерцівщині ми теж робили почин сівби озимини. Й розпочали його зі спільної молитви. Прийшло багато людей. І хоч не всі у білих одежах, але всі стояли з про-світленими лицами. І я порадив: повертаються добрі, правильні українські традиції.

Тоді ж згадав про свій перший великий заробок. Не кишенькові гроші, а 420 кілограмів збіжжя за роботу на току. Комирник дідо Кость дав нам чотири підводи. І ми через ціле село везли зароблене до домівок, несамовито пишаючись собою. Сільські дядьки іронічно всміхались у вуса з тієї падаючої гордості. Але саме тоді з хлопчаків формувалися чоловіки.

Як сформований чоловік тепер я усвідомлюю, що дитинство, юність — це школа усього життя. Але тоді цього не розумієш. Тому важливо, щоб батьки дали правильні орієнтири: на добро, працю і науку. Дітям не уникнути помилок. Головне, щоб ці

У реформах годі шукати соціальної справедливості. Це шок. На рік, два, три. Але потім — результат. Таким шляхом пішли країни Балтії, Чехія, Словенія, Польща. Автор польських реформ Лешек Бальцерович щодня продирався додому крізь лави пікетувальників. Сьогодні він — найшанованіша людина у Польщі, а Брюссель присвоїв йому титул «найбільшого реформатора в країнах Євросоюзу».

помилки не були непоправними.

Я ніколи не ганю молодь. Вважаю, що кожне наступне покоління — ліпше. Інше, безсумнівно, але ліпше. Бо очищене від згубних стереотипів. Бо вже розуміє: нарощувати треба не нігіти й амбіції, а особистісні якості. За часи незалежності на Волині народилося, виростало і ще підрастає 270 тисяч представників нового покоління. Кожен четвертий! І якщо ми закладемо правильний базис, це будуть ті, хто створить гармонійне суспільство.

ПАТРІОТИЗМ І ПАТРІОТИ

Кого сьогодні вважати патріотом? Того, хто відгукується на гасло «Слава Україні!»? Чи того, хто бутфорський носить «оселедця» і шаблю? За що готовий скласти голову сучасний патріот? Ми чуємо це слово повсюдно, але вже загубили його зміст. Воно стало розпливчасте й аморфне. Хоч навіть дошкільнятко знає: патріотизм — це любов до Батьківщини. Але чому, приміром, в італійців цієї любові вистачає, щоб розфасу-

вати сміття по різних кошиках, а в нас її замало, щоб просто дійти до смітника?

А чим не патріот людина, яка вивчилася, здобула фах, трудиться, є соціально активною, створила сім'ю і пов'язує майбутнє дітей зі своєю країною? Це, знаєте, набагато важче, ніж ганити свою країну в листах до європейських комісій.

Патріот — це той, хто доляльно і з повагою ставиться до своїх співвітчизників. Мати свої переконання не означає чіпляти ярлики на все, що у них не вписується: черговий парламент для нас — ніщо, черговий прем'єр для нас — ніхто, сусід — це свиня, активні ділові люди — меркантильні дурні, позбавлені духовності.

Патріотизм не в тому, щоб длубати старі рани історії і шукати винних. Бо, крім героїзму, в цій історії були й чвари, незгоди, зради та зазіхання. Не лише з боку близьких і далеких сусідів, а й часто — від кровних наших родичів. Мій другий дід Іван (по батьковій лінії) загинув під час українсько-польської трагедії у 40-х роках. А я, його онук, прошу: «Волиняни, не судить — і вас не осудять! Простіть мертвих: і поляків, і українців». І не чекаю, що у відповідь на впорядковані польські поховання на Волині наші сусіди облаштують українські цвинтарі на своїй території. Наші волонтери зробили це і в себе, і в Польщі. З цирим, добром і чистим сумлінням, по-християнськи.

ПРО ПОПУЛІЗМ І ЗАВИЩЕНІ ОЧІКУВАННЯ

Ми розучилися відповідати за свої слова і робимо вигляд, що так заведено. Але було не так. В часи Запорізької Січі, перш ніж випанати груди і надувати щоки, запорожець питав себе: «А чи хватить мені духу?». Лідери, які здобули довіру товариства та не виправдали її, знали, що отримають зворотній зв'язок не газетними публікаціями, а свинцевими кульками. Це зобов'язувало.

Переважає більшість сучасних лідерів не боїться відповідальності, бо швидкість кулі замінила даль-